

2026. július 20.

Fél 11 körül indultunk Ferihegyre. 11³⁰-ra már a biztonsági ellenőrzésen is túljutottunk. Kerestünk szabad ülőhelyeket.

Ilka Ágikával bejárta a váróterem izgalmas területeit. Megnézték a felszálló gépeket, vásároltak a duty free shopban, étkeztünk.

Várakozás közben kiderült, hogy a repülőgépünk félórás késéssel fog indulni. Elég korán kiértünk a repülőtérre, ez a késés nem volt bekalkulálva.

A hosszas várakozás nem esett jól egyikünknek sem.

Végre beszállhatunk a gépbe.

Ágikánk nagyon élvezte élete első repülőútját.

Megérkeztünk Velence San Marco repülőtérre.

Innen kis kérdezgetés után megérkeztük a kikötőbe. Kb. 20 perc várakozás után indult a hajónk Giudecca szigeten levő szállásunk irányába.

Nagyon hosszú volt a hajókázás. Ágika nagyon unta, pedig arra számítottunk, hogy nagyon fogja élvezni.

Végre közelítettünk Giudeccához. Megálltunk a Szent Márk téren is. Láttuk a Sőhajok hídját, a Dózse palotát, a Szent Már teret és a Székesegyházat is a vízről.

Végre megérkeztünk Giudecca szigetére. Itt a tengerparton gyalogoltunk szállásunk felé.

Vizonylag rövid séta után végre megérkeztünk a szállásunkra.

Egész kényelmes lakást béreltünk ki.

Valami enni és innivalót mindenképpen szerezni kellett. Elindultam a tengerparton keresni egy élelmiszerboltot, de sajnos csak éttermek sokaságát találtam.

Kicsit tanácstalan voltam, hogy most mi legyen.

Megkérdeztem egy helybéli hölgyet, hogy merre van élelmiszerbolt, de mondta, hogy már nincs nyitva.

Valami enni és innivaló mindenképpen kellett, ezért bementem a Fóka elnevezésű pizzériába, ahol két nagy pizzát és innivalókat vásároltam.

Megettük vacsoránkat és rendkívül fáradtan tértünk nyugovóra.

Holnap talán kevésbé leszünk fáradtak, a programunk nem lesz annyira tömény, mint a mai napunk volt.

2026. július 21.

A mesterséges intelligencia szerint nyáron van egy olyan vaporetto, amelyik egyenes ágon megy a Lido-hoz. A vaporetto száma 8-as. Bízom benne, hogy nem kaptam téves információt és valóban közlekedik ez a 8-as járat.

A tervek szerint reggel elmegyünk a Lidora és a szabad strandon fürdünk a tengerben. Állítólag játszótér is van, majd meglátjuk.

Az is ki fog derülni, hogy mennyire fog bejönni a strandolás.

Ha nagyon, akkor nem megyünk vissza a szállásunkra pihenni dél körül, hanem megyünk a Szent Márk térre.

Délután háromra van időpontunk a Szent Márk székesegyházba, a múzeumába, és a kilátópontjába.

Fél hatra pedig a Campanile-be van jegyünk. Szerencsére lift is van, ezért nem kell lépcsőznünk a közel száz méter magas kilátóba.

Hát ez a mai napunk egy kicsit másképpen alakult az eredetileg eltervezettnél.

Reggel feltétlenül kellett vásárolnom egy élelmiszerboltban, mivel előző napon ez elmaradt. Meg is találtam viszonylag könnyen a Coop boltot. Egész nagy és jól ellátott bolt. Igaz, hogy kenyeret nem árulnak, de azért más pékáruk vannak.

Egészen sok árut pakoltam be a kosárba, alig tudtam hazahozni.

Vásárlás után reggeliztünk.

Ezután elindultunk a Lidora, bár az időjárási előrejelzések nem voltak a legjobbak. Délre esőt jósoltak.

A 8-as vaporetto teljesen pontosan jött és a Szent Márk tér kikerülésével egyenesben a Lidora vitt minket.

A Lido hajóállomástól kb. 1 km-re van a szabad strand. Egészen jó hely. Hosszú, széles homokos parttal. Van mosdó, zuhanyozási lehetőség, büfé. Egészen sokan voltak.

Ágika nagyon élvezte a tengert. Sok-sok kagylót szedett, persze a víz is nagyon kellemes volt. Tényleg lehetett 28-29 C° is.

Fürdés közben láttuk, hogy nagyon sötét, fekete felhők gyülekeznek, ezért befejeztük a fürdözést és visszaindultunk a kikötő felé.

Útközben elkezdett csöpögni az eső, ezért beültünk egy vendéglőbe, ahol ebédeltünk is. Ebéd közben egészen szépen esett az eső, de mire megebédeltünk, addigra elállt. Kisütött a Nap és perzselően sütött.

Felültünk egy 2-es vaporettora és meg sem álltunk a Szent Márk térig.

Megnéztük a Sóják hídját. Majd a Dózse palotát csodáltuk meg. A téren nagy volt a tömeg, mint általában mindig.

Elképesztő hőség volt, csak úgy ömlött rólunk az izzadságunk.

Volt még félóránk a Szent Már székesegyház látogatásáig. Próbáljunk meg bemenni, hátha beengednek. Szerencsénk volt, mert bemehettünk., még a táskáinkkal se volt problémájuk, pedig attól tartottunk, hogy a ruhatárba kell leraknunk azokat.

A templom tényleg nagyon szép. A múzeuma felejthető volt. A kilátójából szépen rá lehetett látni a térre és a tengerre.

Mivel rengeteg időnk volt még a harangtorony látogatásig, ezért úgy határoztunk, hogy visszamegyünk szállásunkra és pihenünk egy kicsit, és úgy megyünk vissza a Szent Márk térre.

Kis keringőzés után és hosszas várakozás után megérkezett egy 4.2-es vaporetto. Hatalmas volt a tülekedés a felszálláskor. Alig tudtunk felférni a hajóra.

Utazás közben Ilkát egy debil gyerek sípcsonton rúgta. Szerencsére, talán komoly probléma nem történt a nagy fájdalom és duzzanaton kívül.

Szállásunkra érve úgy döntöttünk, hogy már nem megyünk vissza a Szent Márk térre, kihagyjuk a harangtorony látogatást.

Talán este egy kicsit sétálunk Giudecca szigetén.

Holnap megyünk haza.

2026. július 22. szerda

Hazautazás napja.

Tündéri Ágikánk kiütötte magát az előző napon, ezért alig tudtuk felébreszteni. Azt hisszük boldogságos, gyönyörű napon volt túl tegnap.

El kellett hagynunk a szállásunkat 10⁰⁰-ig. Összepakoltuk cuccainkat és 09⁵⁰ környékén elhagytuk szállásunkat. Amikor zártuk be az ajtót jött a takarítónő. Egy kicsit meglepődtünk rajta, hogy ennyire hamar jött.

Kimentünk a Palanca hajóállomásra, amit drága kicsi Ágikánk pelenka állomásnak nevezett el. Átmentünk a 2-es számú vaporettoval a Szent Márk térre. Átmentünk pelenkáról bugyira. Mondta tündéri Ágikánk.

Itt vásároltunk és megpróbáltuk megkeresni a gcvlnc 2. pótjelszavát. Az előző bejegyzések alapján a láda és az 1-es pótjelszó nem található. Ezért azt gondoltuk, hogy egy valamire felcsavazott réztáblácska nem tűnik el. Hát!!!!!!! A megadott koordinátán a tengerpart kordonokkal volt lezárva. Építőmunkások újjátották fel a sétányt. Fel kellett hívni a rejtőt, aki rövidesen küldte a láda jelszavát.

Elsétáltunk a Sójahajó hídja mellett és bejutottunk a rendkívül zsúfolt, turista áradattal elárasztott Szent Márk térre. Galambot nem láttunk sokat, talán sikerült a helyieknek megoldani a galamb kérdést.

Elképesztő volt a hőség. Kerestük az árnyékos helyeket.

Úgy döntöttünk, hogy elég volt a turisták gyöngyszeméből, a Szent Márk térből. Hajózzunk inkább a Canal Grandén.

Felszálltunk az 1-es számú vaporettora, ami szinte minden második épületnél kikötött.

Csodás út volt, bár azért itt nem szívesen élnék. Minden ház mellett csatorna, alig van járda, csak hajóval, csónakkal lehet közlekedni. A házak alja a sok víz miatt salétromos. Nagy valószínűséggel a penész, a doh szaga erőteljes lehet.

Átmentünk a Rialto híd alatt. A környékén igen erőteljes volt a gondola forgalom. Nem teljesen értem, hogy miért, mert azért a Rialto híd nem egy különleges látvány a többihez viszonyítva.

Rövidesen megérkeztünk a Róma térre.

Itt elnyaltunk egy gelatot.

Ezután egy üveghídon átmentünk a Canal Grande-n és egy KFC-be beültünk. Ágikánk nagyon élvezte. Segített nekünk a rendelésben, a szemetek kidobásában, a mosdóba való eljutásban. Úgy gondolom, hogy a velencei tartózkodásunk egyik legnagyobb élménye a KFC látogatása volt Ágika számára. Leszámítva természetesen a tenger parti fürdözést.

Azt vettem észre, hogy a város látnivalói nem nagyon hatották meg. Inkább a kalandos dolgok érdekelték.

Nagyon meglepődtem rajta, hogy a vaporettozás nem túlságosan érdekelte Ágikát. A reptérről a szállásig hajóút kifejezetten negatív volt számára.

A KFC-ben jött a wizzair-tól az SMS, hogy másfél óras késéssel indulunk vissza Budapestre.

Húztuk az időt a KFC-ben, de azért a végtelenségig nem lehetett ott maradni.

Az 5-ös számú buszra felültünk és kb. félórás buszozás után kiértünk a repülőtérre.

Ücsörögtünk egy darabig, aztán megkerestük a belépési pontot. Természetesen a másfél decis pesto, mint folyadék nem ment át a biztonsági ellenőrzésen. A biztonsági hölgy mosolyogva dobta ki a kis üveg Pestot. Hát, azért ez felháborító.

Beültünk a váróterembe. Ilka és Ágika elmentek a Duty free shoapba, meg a mosdóba.

Ott ülök a székemen, egyszer csak jön egy kalapos idős ember, aki kérdés nélkül ledobta a foglalt székekről a csomagjainkat és leült.

Mondtam neki, hogy ez a szék foglalt, de ő azt mondta, hogy hosszú időre leülés nélkül nem jogos az ülések lefoglalása.

Összevesztünk, azt hittem szívrohamot kapok.

Még másfél óra után nagyon is fáj a szívem, és rendkívül feszült voltam. Azt hittem belehalok ebbe a konfliktusba.

Szerencsére a mellettünk ülő srác látta a problémát és elvette csomagját a székéről. Természetesen sok szék volt csomagok által foglat, de a kalapos pont a mi általunk lefoglalt széket nézte ki magának. A kalpos „úriember” is megnyugodva ült át egy székkal arrébb. Nem sokára jött a felesége. Persze kibeszlétek, hogy milyen paraszt vagyok.

A repülő másfél órát késett. Gyönyörű, tündéri Ágikánk nagyon jól viselte a hosszas várakozást. Azt hiszem, talán jobban viselte, mint mi.

Végre felszállt a gépünk.

Ágika rendkívül élvezte, nagy élmény volt vele utazni.

Vecsés Nyugat buszmegállóban vett fel minket Bence.

Rendkívül fáradtan, de boldogan értünk haza este 11 környékén.